

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko Svazu průmyslu a dopravy ČR k „Návrhu zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu)“
Č. J.	77/2019
DATUM ZPRACOVÁNÍ	31. července 2019
KONTAKTNÍ OSOBA	Ing. Jan Šebesta
TELEFON	225 279 201
E-MAIL	jsebesta@spcr.cz

Svaz průmyslu a dopravy předkládá zásadní připomínky k návrhu zákona o ochraně památkového fondu. Upozorňujeme zejména na zjevné rozpory či inkonsistence návrhu zákona s aktuálně probíhající rekodifikací veřejného stavebního práva, kdy tyto by měly být uvedeny do souladu přinejmenším se zveřejněným věcným záměrem nového stavebního zákona.

A. OBECNÉ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY

1. Připomínka k provazbě na rekodifikaci veřejného stavebního práva

Znění připomínky

Z návrhu je zřejmé, že není provázán s probíhající rekodifikací veřejného stavebního práva a principy schválenými ve věcném záměru stavebního zákona. Tato vazba je nezbytná, pokud nemá být přijímána úprava na rok či obdobnou dobu, kdy bude následně pozměněna (v mnoha případech významně) novou legislativou.

B. KONKRÉTNÍ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY

2. Připomínka k ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) až h) zákona o ochraně památkového fondu (ZOPF)

Znění připomínky

Doporučujeme předmětná ustanovení o spolupráci vypustit.

Odůvodnění

„Spolupráce“ resortů je neurčitý právní pojem, který může být interpretován tak, že v ostatních zde neuvedených případech není třeba, aby spolupráce probíhala, byť se bude týkat ochrany památkového fondu. Navíc není zřejmé, jaké kompetenční důsledky z poskytnutí nebo neposkytnutí spolupráce vyplývají. Úprava principiálně směřuje nesprávným směrem i v tom smyslu, že dává signál i jiným resortům a přípravě

jiných zákonů, že pokud nebude spolupráce taxativně upravena v zákoně, není třeba ji realizovat. Spolupráce resortů je esenciálním předpokladem fungování moci výkonné bez nutnosti její kodifikace v každém předpise.

3. Připomínka k ustanovení § 7 odst. 4 a § 8 odst. 4 ZOPF

Znění připomínky

Požadujeme eliminovat nejistoty vyplývající z navržené úpravy v souladu s odůvodněním připomínky.

Odůvodnění

Navržené ustanovení je formulováno velmi obecně a umožňuje příliš širokou (neomezenou) interpretaci situací, za kterých je třeba získat závazné stanovisko nebo stanovisko orgánů památkové péče. Odkaz na neuzavřený výčet právních předpisů uvedený v poznámce pod čarou neposkytuje právní jistotu k jednoznačnému výkladu. Požadujeme úpravu ustanovení.

4. Připomínka k ustanovení § 11 odst. 2 ZOPF

Znění připomínky

Požadujeme upravit ustanovení ve smyslu níže uvedeného odůvodnění.

Odůvodnění

Považujeme navrženou konstrukci konzultativní participace na rozhodování v otázkách památkové péče a ve vazbě na čl. 14 Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy za v principu přiměřenou. Nicméně je třeba ji doplnit o podrobnou úpravu některých postupů. Návrh sice využívá pojmů správního řádu (nahlížení do spisu, navrhopat provedení důkazů), avšak ty nejsou úplně přiléhavé vzhledem k tomu, že tato participace nebude probíhat ve smyslu správního řádu. Odkaz na pojmy správního řádu tak může být matoucí a nejasný jak pro orgán památkové péče, tak i z hlediska práv participujících subjektů. Z předmětného ustanovení musí být zřejmé, že uplatněná vyjádření se mohou týkat pouze otázek souvisejících s architektonickým dědictvím. Rovněž se domníváme, že by měla být stanovena lhůta pro podání vyjádření resp. koncentrační zásada. Není jednoznačně důvodné umožnění navrhopat provedení důkazů, jde o totiž postup s jasnými pravidly ve správním řádu, v případě konzultativní participace je však dle našeho názoru dostatečné jeho nahrazení vyjádřením, které předmětné subjekty mohou uplatnit. Dále je třeba prokázat, že konzultativní participace veřejnosti nebude mít vliv na délku rozhodování orgánu památkové péče, protože takový důsledek by byl proti současným snahám o zrychlení povolovacích procesů.

5. Připomínka k § 29 odst. 2 ZOPF

Znění připomínky

Požadujeme upravit tak, aby mělo ustanovení smysl.

Odůvodnění

Není zřejmé, jak může být plán ochrany podkladem pro již schválenou územně plánovací dokumentaci, předkladatel měl na mysli pravděpodobně, že je podkladem pro pořízení územně plánovací dokumentace.

6. Připomínka k § 40 ZOPF

Znění připomínky

Požadujeme doplnit výjimku ze získání posouzení podle § 40 pro *výměny, opravy, úpravy, udržovací práce či odstranění na stávajících sítích technické infrastruktury a jejich připojení k nemovitostem.*

Odůvodnění

Navrhované znění zákona předpokládá, že všechny práce na (národní) kulturní památce a dále všechny zásahy do vnějšího vzhledu stavby nebo pozemku v památkové zóně nebo ochranném památkovém pásmu vyžadují posouzení obecního úřadu nebo krajského úřadu. Byť se důvodová zpráva věnuje mnohým typizovaným případům, vyhýbá se plně příkladům na sítích technické infrastruktury a jejich připojením k nemovitostem. Zejména v případech, kdy dochází k výměně, úpravám, opravám, udržovacím pracím nebo odstraňování na stávajících sítích technické infrastruktury při respektování stávajících podmínek výstavby (např. zachování povrchu komunikací) je požadavek na posouzení z hlediska vlivu na předmět ochrany zákona o památkovém fondu nadbytečný. Obdobně výměna, úprava, oprava, udržovací práce nebo odstranění na již jednou povoleném připojovacím zařízení k (národní) kulturní památce je činností, která neovlivní předmět ochrany, přesto je vyžadováno její posouzení podle § 40. Případná argumentace možností specifické úpravy v plánu ochrany není úplně přiléhavá, protože technická infrastruktura je parametricky shodná ve všech chráněných územích, a jde proto spíš o aspekt, který by měl být řešen obecnou právní úpravou.

7. Připomínka k § 41 a § 43 ZOPF

Znění připomínky

Považujeme za nadměru užitečné, aby se v zákoně explicitně stanovilo, že pro vydání závazného stanoviska či posouzení orgánu památkové péče není třeba dokládat souhlas ani plnou moc od vlastníka pozemku nebo stavby, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem nebo jde-li o výměnu, úpravy a opravy stávajících staveb technické infrastruktury, udržovací práce na nich a jejich odstraňování.

Odůvodnění

V důvodové zprávě k § 41 je sice uvedeno, že pokud je pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem, pak může podat žádost i jiná osoba, odlišná od vlastníka pozemku nebo stavby (příčemž v § 43 již důvodová zpráva používá jiného příkladu), nicméně považujeme toto vyjádření pouze v důvodové zprávě za nedostatečné. V praxi bude problematické vysvětlit správním orgánům, že v zákonném ustanovení se skrývá i toto pravidlo, které je jinak explicitně obsažené ve stavebním zákoně. Pro činnosti související s technickou infrastrukturou je však tento princip zásadním.

8. Připomínka k § 45 ZOPF

Znění připomínky

Požadujeme upravit požadavky hmotného práva promítnuté v § 45, které stanovují rozsah úvah, které má orgán památkové péče ověřit při posouzení podle § 40.

Odůvodnění

Z důvodové zprávy sice vyplývá, že článek 11 Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy ukládá smluvním stranám podporovat využívání chráněných statků s ohledem na potřeby současného života, a adaptaci starých budov pro nové účely, je-li to vhodné, a to při respektování architektonického a historického charakteru dědictví. Nicméně dle našeho názoru nelze tento široký a vyvážený (obdobně požadavek čl. 12 na „rozumné zpřístupnění“ chráněných statků veřejnosti) kvalitativní parametr podřadit pod požadavek, aby zamýšlené činnosti byly „v souladu se současným stavem poznání hodnot kulturní památky nebo památkového území“. Tuto úpravu v § 45 považujeme za příliš úzkou a věcně směřující mimo články 11 a 12 předmětné Úmluvy. Pokud je však právě uvedení do souladu s předmětnou Úmluvou jedním z důvodů přijímání nového zákona (čímž je argumentováno např. v případě § 11), pak by se do zákona měly promítnout i širší požadavky a principy této Úmluvy.

9. Připomínka k § 61 ZOPF

Znění připomínky

Požadujeme zmírnit požadavek na informování o ohrožení nebo poškození nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, obci s rozšířenou působností do 5 dnů ode dne, kdy se o této skutečnosti stavebník dozvěděl.

Odůvodnění

Je jistě odůvodnitelné žádat obdobné informování po vlastnících (národních) kulturních památek, ale již velmi diskutabilní je to u staveb, které památkovou ochranou nedisponují, ale jsou v památkovém území. Ohrožením, resp. poškozením, mohou být totiž rovněž grafity, jejichž jednotlivé oznamování na nepamátkových budovách, je nedůvodnou zátěží vlastníků (ale i orgánu památkové péče samotného), nehledě na skutečnost, že se to může týkat i celé skupiny technických nemovitých objektů. Trochu nelogicky se pak jeví oznamování i ohrožení nebo poškození vnitřních prostor u těchto budov, které v památkovém území disponují nižším stupněm ochrany než (národní) kulturní památky (viz § 40 a potřeba posouzení činností v různých typech staveb). Domníváme se, že je třeba tyto požadavky přehodnotit.

10. Připomínka k § 22 zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči

Znění připomínky

Požadujeme provést úpravu ustanovení v souladu s níže uvedeným odůvodněním.

Odůvodnění

Bylo by vhodné specifikovat v § 22 odst. 2, co přesně znamená "od doby přípravy stavby". Mezi dotčenými orgány a stavebníky není mnohdy jasné, zda se za dobu přípravy stavby považuje fáze zpracování

dokumentace pro správní řízení či fáze před zahájením stavby apod. Navíc z praxe vyplývá, že se pro jednu stavbu nakonec oznamuje i několikrát - jednou projektant, pak investor, zhotovitel apod. Vzhledem k otevření této úpravy zákona navrhujeme zvážit jednoznačné vymezení okamžiku informování.